

EL POBLE CATALA

5 Cts.

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS...
PAISOS D'UNIO POSTAL...

ANY VII • Barcelona, dimecres, 10 d'agost de 1910 • NÚM. 1955
REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ: RAMBLA DE LES FLORS, 14, PRAL. III TELÈFON 723

PREUS DE SUSCRIPCIÓ
CATALUNYA Y NACIONES IBERICAS...
BARCELONA...

5 Cts.

GRANS MAGATZEMS EL SIGLO

DEL 1 AL 20 D'AGOST

GRANS REBAIXES

EN TOTES LES SECCIONS DE LA CASA

DESCOMPTES DE

20, 15, 10 Y 5 PER 100

sobre'ls preus marcats en els articles

OCASIONS ESPECIALS

en tota classe de premses confeccionades

ALIMENT COMPOST

Patent 42,264
ALIMENT NATURAL: el més RECONSTITUENT, PUR, ECONÓMIC
Y COMPLET d'aquest sigle. — Farmacies, Drogueries y Ultramarins. — Fàbrica,
Girona, c. Clavé. Dtor. M. Furest. — Agent: J. Santiveri, Call, 22, Barcelona.

EL PROBLEMA RELIGIÓS

FAM Y ODI

Què hi haurà de substància per dintre d'aquesta forsa antiericla que s'ha aixecat a Espanya? Quin impuls intern agita, emou, inspira, quita, anaga, entusiasma, a les manifestacions que, un dia darrera l'altre, venen celebrant-se en totes les petites viles, en totes les grans ciutats? Meditar un moment, no aplaudir, tancar els ulls y veure-ho tot, potser seria tasca a la qual, ab més autoritat que'l cronista, haurien de dedicarse aquests nobles amics meus que van per la vida ab un gaiet portant, quasi arrossegant, la voluntat d'altres homes. — Y advertiu, els que tingueu sotileses d'enginy, que quan anomeno el gaiet no poso al pastor darrera sinó davant del remat.

La puresa de les creencies no intervé en aquesta lluita. Espanya no serà mai antiericla, per la raó senzilla de que mai ha sigut religiosa. La seva fe ha sigut la seva hipocrisia. Espanya ha sigut més dolenta quan ha semblat ésser més bona. Els seus instints de conquesta, els seus desitjos de domini, el seu afany absolutista, han devingut, per la fe en el petri, en tota la potencia d'una voluntat, virtuts heroiques. Espanya es tan gran quan mata per rescatar un pam de terra, com quan foreix per vindicar un honor tacat. La grandesa d'Espanya està en les petreses del seu cor. Una inquietud cordial intensa, una emoció de vida, no han conseguit remoure'ls. Si hagués sigut religiosa, la Reforma hauria passat la pedra dels Pirineus y la pedra que hi ha en el front dels homes. Si hagués sigut religiosa, els bons inquisidors no s'haurien passejat en pau pels carrers, ni portat a les fogueres el feix de llenya. Si hagués sigut religiosa, hauria arrencat el Sant Crist de mans d'aquells humils sacerdots que amagaven santament sota les robes hopalandes, un ric trabuc. Si hagués sigut religiosa, hauria creat una moralitat de vida, una energia, una ànima espanyola. Quí dubta que Alemanya deu molta de la seva forsa a les doctrines de Luther, a les escoles fundades per Comenius, a l'austeritat, a la rigidesa, a la recitit protestant? Quí no sab que aquest esperit de llibertat, de tolerancia, que redimeix a l'Anglaterra del seu sentit pràctic, té el seu «Sancra Sanctorum» al mitg d'una capella baptista: d'una d'aquestes capelles baptistes en la que Maczani, plorant, ens diu que vegé escrites aquestes paraules: «All strangers are welcome» — benvinguts tots els estrangers? Quan Pi y Margall escribia, ab dolor,

que'l Crist no ha regnat mai en la terra, pensava que aont menys arribaria a regnar era a Espanya. Perquè es a Espanya ont la bondat, l'amor, la justicia, l'humilitat, estan més lluny.

El problema d'Espanya no es un problema religiós: es un problema de fam. No es pobresa d'amor: es doble intemperança d'odi. Qui pensi refrenar an aquesta gent que engrossa les manifestacions antiericals, ab plàtiques religioses, ab concessions a la llibertat de conciencia, descompreu per complet l'etopeia del nostre poble. El cronista ha pogut estudiar experimentalment el fet. El viu en una ciutat acordada de convents: desde aquesta taula de treball se veuen molt aprop les vortes d'un canal per ont se passen durant totes les hores del dia, parelles y parelles de jesuïtes; se veuen més lluny, uns edificis alts, grisos, rococós, ab moltes obertures, ab un campanil pesat que acaba un dels angles: són les residencies dels Pares de la Companyia. A les seves portes acudien, fins avui, pidiolant indulgencies, implorant el consol d'una paraula, demanant la benedició de les mans santes, tots aqueixos terrassans, tots aqueixos pagesos rics de les hortes espanyoles y pròvides. Avui, ja no. Avui, encara ab les parelles per la vora del canal, y aquesta gent no's descobreix, no els saluda. Fa pocs dies, hagueren de celebrar-se unes festes religioses ab assistència del bisbe d'aquesta diòcesi; pera reunir als fidels no's valgueren uns campanes que sonen lentes, tristes, amargant les hores del cronista; hagueren de fer unes fulles soltes, uns cartells, com si se tractés d'un miting: en el moment de començar la cerimonia a la plassa — una plassa gran, sense porxos, sense arbres, sense ombra, no hi havia més de cent devots. El bisbe, disgustat, no sortí de l'iglesia.

Han perdut la fe aqueixos pagesos rics, aqueixos terrassans pobres? Han condonat en el seu cor les esperances en el cel y s'han llesat a cercar sa ventura pels viarans de la terra? Ha menyspreat Crist en la creu alguna de les seves oracions? No. La fe es la mateixa: gens ahir, gens avui. Lo que han perdut es la por: lo que s'han tret de sobre es l'hipocrisia. Per què? Aneu a saber-ho. En aquesta comarca la més alta benaventurança està en la terra: ella dona pa, ella omple les geres de pulcres onses d'or, ella dona la alegria de la vida. Per uns anys els vents, inclements, han bufat fort, y les branques dels arbres s'han esquistat, y els fruits,

sense fruit, han anat caient; les pluges, escasses y tardanes, deixaren que les terres molles se tornessin pedregals. Vinqué la miseria. Uns, pobres d'esperit, visqueren folgadamente demanant a alt redit uns quants durs; altres, menys covards, acceptaren un jornal miserable en les obres d'un canal; altres, més decidits, fugiren cap a Fransa. Tots esperaven l'any bo. Un dia s'adonaren de que la miseria no havia arribat a la residencia dels jesuïtes: que allí entraven cada dia bons botes de vi, bona carn. Que'ls pares se passejaven sense cap preocupació per les vortes del canal. Y la por, fou odi; y l'hipocrisia, fou desvergonyiment. Y la negació de la fe, semblà demostrar l'existència d'aquesta mateixa fe. No. Aturant la fam se conseguia, en gran part, la submissió de la fe.

Un escriptor castellà de gran cultura, estudiant també el problema religiós y establint comparació en el catolicisme, escriu, fixant la seva atenció en Bèlgica: «L'abbé Daens declarà que pera manchar a les masses proletaries en el si de la religió, era precis realisar reformes econòmiques solides y independents. La opinió de Daens prevaleté y se crearen en els camps mutualitats agrícoles, divdides en seccions relatives a remaderia, avicultura, assegurances, assajos de nous conreus, etc. S'establiren les caixes Raiffeisen, essencialment caritatives, la Central de les quals realisa més de 20 milions d'operacions cada any, ab unes despeses màximes de 50.000 francs. A Bèlgica es ha fet del catolicisme quelcom que té la realitat y la forsa de les coses vivents. En canvi, en aquesta ciutat ont viu el cronista, a deu metres del convent dels jesuïtes — un edifici sumptuós, nou, ric — hi ha l'hospital civil y militar — un casallot ruïnós, — y en el mateix hospital les escoles públiques y la Casa de Beneficencia. Y els jesuïtes, a tothora, passen, sense donarsen vergonya, per davant d'aquesta ignominia.

El clero espanyol no ha tingut talent, ni constancia, ni virtut, pera retener, per més temps, els esperits en l'iglesia trista. Ha sigut preferible pera ell y benefici dels pobres. Perquè si la fam y l'odi no haguessin portat els homes a la nostra platja, els hi hauriem hagut de arrebarar un a un invocant la llibertat de conciencia y la veritat. Y una nova guerra religiosa hauria rebaixat la nostra forsa moral y hauria regat el nostre cos ab sang més blanca, més pobre, més malalta que la que tenim.

Per la falta de pa y per l'odi, Espanya bastirà el seu avenir.

MARCEL DOMINGO

L'AVIACIÓ A FRANSA

Magnifiques victories de l'aeroplà

Els francesos estan entusiasats, y ab raó. L'aviació, a Fransa, fa progressos admirables, enorms. El diumenge passat, ab motiu de celebrar la primera etapa del Circuit de l'Est, de vuit aviadors que sortiren de París, n'arribaren sis a Troyes. Adenés, cinc oficials de l'exèrcit, en aeroplà, anaren de Mourmelon a Nancy, y un altre oficial anà de Mourmelon a Verdun. Tots aquests viatges són, per aquests dies, fets de gran importància. El diari «Le Matin», organitzador del Circuit de l'Est, posa els seus títols damunt de l'informació: «Una jornada històrica y triomfal», «L'Austerlitz de l'aviació».

Les volades dels aviadors han sigut realment portentoses. Heus aquí lo que sobre elles M. Stephane Lauzanne diu: «Pera anar de París a Troyes, Leblanc ha emprat 1 hora 32 minuts, y Aubry 1 h. 37 minuts. No hi ha actualment cap aviadore que pugui fer això. Podem buscar tots els horaris de major velocitat de la Companyia de l'Est triguen un mínim de 1 hora 47 minuts. Així els homes volants venceren ahir al vapor. Així, ab els seus fràgils aucells, han fet lo que les locomotors més formidables no poden fer. En dos anys d'existència, han aconseguit un resultat que'ls més meravellosos enginyers, ab el més prodigiós utilatge y milions de despeses no han aconseguit pas en mitg sigle de treball.

Però encara hi ha quelcom de més inòcit y de més admirable: cinc dels nostres coratjosos oficials, els tinentes Camerman, Vuillemin, Féquant y de Caumont y el capità Marie, montats en tres aeroplans, sortiren del camp de Mourmelon, y d'una sola volada han arribat a Nancy, fent pel camí tots els reconeixements y totes les observacions que se'ls havia encomanat pel ministeri de la Guerra. Així l'exèrcit, que deu ésser de totes les festes, com es de totes les glories de la Fransa, ha jugat, en aquesta jornada apoteosica, el paper més gloriós.

«Ara potser se reconeixerà que tenim el dret, nosaltres francesos, de llesnar un crit d'orgull. Els oficials que, travessant tot l'Est de la Fransa, no s'han deturat fins a les portes de la frontera, són nostres, com són nostres els dos aviadors arribats als primers, com es nostre aquest sport ont s'aferra el geni d'iniciativa de la nostra rassa, com són nostres tots aqueixos Bleriot, aqueixos Voisin, aqueixos Sommer que han realitat la quimera dels sigles».

Tota la premsa estrangera concedeix grandíssima importància a les volades del passat diumenge, especialment a la dels aeroplans militars.

El Circuit de l'Est representa 800 km. L'aviació, les volades han de fer-se en sis etapes, durant deu dies. Per primera vegada se celebra una cursa d'aeroplans, tal com se fa una cursa d'automòbils.

Lo de la Banda Municipal

L'opinió dels músics militars

Tractantse d'una qüestió artística, que dintre d'un criteri artístic hauria d'ésser resolta, hem cregut convenient conèixer l'opinió dels músics de més relleu de Barcelona, y pera conèixer la nostra enquesta, ens hem dirigit en primer lloc an els músics militars. A continuació van les opinions dels que hem pogut veure, que són tots els que dirigeixen bandes y xaranges a Barcelona, menes el músic major de Vergara, el qual no ens ha sigut possible trobar.

DON FELICÍ PONS

Músic major de la xaranga del batalló de Mérida. És jove, simpàtic. Ens respon amablement y tan bon punt li exposarem l'objecte de nostra visita sus interrompé, dient: «Com? No l'han donada an en Lamotte?»
—No, senyor.
—Doncs, es una barrabassada. Jo ja havia sentit dir que no volien donar-li, però no vaig pensar mai que arribessin a fer-ho. Considero an en Lamotte un músic de gran talla, marçador de la plassa que solia. Així ho dic conèixer an en Lamotte y an en San José. Al primer per haver estat jo deixeble de l'Escola Municipal de Música y al segon per haver tingut ocasió de conèixer quan era músic major al Ferrol.

—Y creu vostè que pot posposarse en Lamotte an en San José?
—De cap manera. Si jo hagués de fallar, sense pensar-mhi gens ni gota donaria la plassa an en Lamotte. Més, estic convençut que serà aquest al fi y al cap el director de la Banda Municipal de Barcelona. No li donaran, no, an en San José, mentre que li hagi de donar sigui un tribunal conèixer del món musical de Barcelona. Ara, si hi ha marçadors...
«A l'arribar aquí ens despedirem d'aquell home simpàtic, d'ulls movidissos, que tan complacent havia estat ab nosaltres.»

DON JOSEP LADEYRO

Músic major de la banda del regiment d'Alcàntara.
«Ab atenció exquisida ens rebé y amablement ens preguntà perquè'l visitàvem. Li exposarem nostre objecte en curtes paraules, y ell, posant cura en sos mots, pausadament, vingué a dirnos: «No esic enterat de l'assumpte. Sé que ha hagut un concurs pera proveir la plassa de músic major de la Banda Municipal y que hi han concorregut diversos músics de talla; però la qüestió, segons he vist, queda reduïda an en Lamotte y an en San José. Els altres aparençament se descurats. Si's tractés de qüestions polítiques, si fos cridat a fallar, procuraria estudiar l'assumpte en son aspecte purament artístic, y aleshores, ab absoluta imparcialitat fallaria.»
Y aquests darrers mots eren repetits sotment pel senyor Ladeyro, mentre ab amabilitat exquisida ens acompanyava a la porta.

DON RAFAEL COMAS

Músic major de la xaranga d'Alba de Tormes.
«Es alt; tota la seva figura denota franquesa. Francament, doncs, li demanem el seu parer sobre la qüestió palpitant que avui apassiona als artistes barcelonins.»
«Ab paraula segura, quelcom veement, respongué a nostres preguntes de la següent manera:

«Creo acortadíssim el fallo del Jurat nomenant músic major an en Lamotte. Davant del fallo no hi ha pera que menar un altre tribunal pera que'l revisi. Jo, posat a fallar, hauria fet lo mateix que ha fet el Jurat, sense preocuparme de qui fossin els altres concursants, puig crec sincerament que en Lamotte es la primera figura musical de Barcelona. És un gran músic. Algú dirà que an en Lamotte li manca potser pràctica en dirigir bandes y en compondre peus bandes. Però això no es cap argument, perquè an son talent musical al cap de quinze dies de trobar-se al davant de la banda municipal ho faria com el primer. Aquesta, que es la meua humil opinió, dita sense desig de molestar a ningú, l'he repetida davant de diverses persones.»
«El senyor Comas se disposava a retirar-se a descansar y, sense volerlo destorbar, nosaltres ens despedirem d'aquell home, tot franquess.»

DON JOSEP HIJAR

Músic major de la banda de regiment d'Aragó.
«El senyor Hija, que vingué a Barcelona ab son regiment aleshores dels successos de juliol de l'any passat, fou trobat per nostre redactor en el replà de la escala de casa seva quan se disposava a sortir. Passant pels carrers, el senyor Hija ens digué que coneix pos als senyors Lamotte y San José, però que dintre d'aquesta sumi desconexença, per ses orelles havia brunit més el nom de Lamotte de Grignon que no pas el del senyor San José.

No ens extenguérem més en preguntes, ja que compreguerem l'intimitat de la permanència del senyor Hija a Barcelona, que, si no fos ara per les vacances, ara per l'aniversari, ara per mil coses diverses, ja faria algun temps que ab son regiment hauria abandonat la ciutat nostra.

DON FRANCISCO MARTÍNEZ

Músic major de la xaranga del batalló de Barcelona.
«Ens entrevistarem ab ell en els jardins del Còmic, que el públic, en un intermèdi de teatre, sortia a gaudir de la fresca temperatura anit regnant.»
«Ab les poques paraules que poguerem canviar, el senyor Martínez ens manifestà'l seu parer de que'l senyor Lamotte es més músic, més científic de l'art musical que'l senyor San José, però que aquest potser té damunt d'aquella la ventajeta d'ésser més pràctic en dirigir bandes.»
«Heus aquí l'opinió transcrita en dues ratlles del senyor Martínez, qui tot seguit d'haver-se despedit carinyonament de nosaltres se posà a dirigir la seva banda.»

Renuncia de l'acta de regidor?

Ahir, pel Sindicat Musical, se deixà ab gran insistència, que'l regidor radical de mayor Morales Pareja que formà part del Tribunal que proposà pera músic major de la Banda Municipal al mestre Lamotte de Grignon, renuncià l'acta de regidor per no estar conforme en torsar la seva conciencia davant de les imposicions de Lerroux.

Serà veritat?

Protestes

CARTA OBERTA A l'ignasi Iglesias

Els firmants, professors d'orquestra de aquesta capital, us felicitem cordialment per vostra eloquent defensa dels compositors catalans en la darrera sessió municipal. Visqueu molts anys pel bé de l'art. — A. Miró Bachs, Josep Picart, Miquel S. Julià, Francesc d'A. Font, Ramon Sal, Francesc Monserrat Gualló, Josep San Germán, Dalmau Nogué, Joaquim Constant, Francisco Coma, Joana Abadía. Barcelona, 8 d'agost de 1910.

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

Present.
Els abaix firmants, ciutadans de Barcelona, ab motiu de l'insult als artistes catalans inferit per la majoria antiericla de l'Ajuntament rebuient el nomenament del mestre Lamotte de Grignon designat pel Jurat competent per director de la nostra Banda Municipal, us preguem feu constar en el periòdic de vostra digna direcció, la nostra més ferma protesta, demanant a les minories catalanistes prenguin una enèrgica actitud davant dels enemics de Barcelona.

Ciutat, 6 d'agost 1910.
Ernest J. Ramon Jener, Pere Montgò y Bineda, J. Brunet Camps, Rafael Llanes, Josep Pons.

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

Present.
Molt senyor nostre: Com a catalans y amants que som de l'Art y tot lo que distingeix a nostra estimada terra, portats per un esclat de sincera indignació, no podem per menys que fer pública nostra humil y a l'ensenyament enèrgica protesta pel comportament denigrant d'un partit polític que ha revocat la decisió d'un respectable tribunal artístic, el qual donava la plassa de director de la Banda Municipal de la nostra ciutat a l'honorable mestre senyor Lamotte de Grignon. Es indignes, es incorrec de persones que s'estimen de series avantejar al bon nom de nostra Barcelona, que's hauria de merèixer el més gran respecte, conveniencies y imposicions vingudes d'un autoritari.

Però encara hi han catalans que no consenten, ni consentiran mai, que's fassi bafa de lo nostre; y sa protesta ha d'ésser tan gran, que resultaran ben pobres y febles les accions y influencies dels antiericals que vulguin entrebancar la voluntat de tot Catalunya.

Valdeperas Ferrer, J. Bernadó y March, M. Echebur, R. Boscampa, R. Soler, R. Domingo, M. Bausil, R. Torren, J. Carbonell, A. M. Quer, T. Blay, J. B. Valls, M. Doménech, J. Fabra, P. Mas, M. Samper, J. Bernadó March.

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

Present.
Distingit senyor: A les nombroses protestes que aqueixos dies han sortit dels

cors dels ciutadans conscients hi ajuntat la meua, com a bon ciutadà y amant de l'art de la nostra Catalunya.

Sembla tament mentida que'ls catalans ens deixem trepitjar les nostres glories musicals per una gent que mai ha sapigut de la música més que la que fan al Gai y a la cafè de Sevilla. Llacs molt agraïats pera anar a fer de director un senyor que tantes ganes ne té y que's diu San José.

Si els catalans tènem arrebatats de les mans de l'important mestre senyor Lamotte de Grignon la direcció de la nostra Banda Municipal que honradament té guanyada, vindrà un dia que aquesta gent vindran a nostres cases y en nom del caudillo y señors ens les faran abandonar com feien els facciosos en l'última guerra civil, y nosaltres no tindrem ni dret a plorar.

Després de saludar respectuosament al senyor Lamotte m'adreixo a la protesta del C. A. de D. del C. y de l'1. Domingo Benagues Miró. Barcelona, 9-8-1910.

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

Molt senyor meu: Admirador y entusiasta de tot lo que's refereix a qüestions d'Art, seguï de la ramificació que's vulgué, des protestar enèrgicament de lo que passa en aquest enèrgic assumpte de la direcció de la nostra Banda Municipal. Y si els lerrouxistes tiren endavant el nomenament del senyor San José, tots nosaltres en massa, entitats musicals, centres recreatius, còrcols d'esbarjo, devem anar-hi ben acompanyats quan debuti en públic y saludar al «protegit» ab una xula lada tan carinyosa que acre seguit se vegi obligat a deixar la banda.

Per l'Escola Artística. — El director, Emili Gracils Castells.

Sr. Director d'EL POBLE CATALA

Present.
Molt senyor nostre: Com a ciutadans y amants de la música, portem la nostra ferma y sincera protesta, a fer clor a les que han fet els individus y entitats que's preocupen de les manifestacions artístiques del nostre poble.

L'acord de la majoria del nostre Ajuntament, respecte al nomenament del director de la Banda Municipal d'esclafant a l'intel·ligent Jurat, compost d'eminentes músics, es una palesa mostra de l'ignorancia posada al servei de l'odi a l'art català.

Vagi amb la nostra felicitació als senyors J. Iglesias, Limona y Marial per haver defensat a l'artista menyspreat senyor Lamotte de Grignon, per la forma despectiva que va ésser tractat pels radicals.

Rebi, senyor director, la ferma adhesió a la campanya empresa pel diari de la digna direcció, de ser afecíssims a s. E. Geli, E. Venut, E. Tarrés, A. Forasté, D. Bach, R. Balle, Octavi Bonada, J. Garcia, Josep M. de P. Rovina, Rafael Borrás, A. Falgueras, Francisco Palou, Gaspar Rodés, Salvador Robert, Alfred Muncella, Josep Rahola.

Barcelona, 9-8-910.

L'horfó «Nova Catalonians, amant del bon nom de Barcelona davant de la inculcable actitud de la majoria lerrouxista del nostre Consistori, no pot menys que associarse a la general protesta que la indigna conducta dels esclaus ha aixecat a la nostra ciutat.

Cal fer comprendre an aqueixos senyors, que ab el bon nom de Barcelona no s'ha jugat; com així mateix ab la respectabilitat dels seus homes il·lustres y que per consegüent aquí que tots coneixem els nostres Nicolau, Millet y Deniel que per llur talent tan alt posen el nom de Catalunya, no permetem que llur dignitat sigui trepitjada per una colla d'ignorants que han escalat la Casa de la Ciutat sense altre fi que satisfereix ses ambicions personals, ni que al senyor Lamotte de Grignon, que's mereixen y talent són indiscutibles, se li escamotegi la plassa de director de la Banda Municipal per un San José qualsevol, sense altre mèrit que ésser castellà y recomanat de Lerroux.

Nosaltres, com el C. A. de D. del C. y de la 1, y de don Francesc Pujol, creiem que es de tot punt necessari formular una protesta enèrgica, formidable y apurar tots els medis pera obligar a la majoria lerrouxista desistènd el seu ignominios proposi y posar a contribució totes les nostres forces pera que sigui triomfant, que a la vegada es el triomf de Barcelona, l'intel·ligent y digníssim mestre don Joan Lamotte de Grignon, estimat y respectat de tota persona decent y culta.

El president, Pere Pascual.

LES INJURIES CONTRA'LS CATALANS

Fantasies

de «Il Giornale d'Italia»

La Barcelona dels romàntics francesos.

Un poeta periodista castellà. — Insults a Catalunya. — Els nacionalistes còmplices de la canalla desenfrenada.

«Il Giornale d'Italia» ha enviat a Espanya un periodista que porta l'encàrreg de fer una enquesta sobre l'estat present del nostre país. Aquest home deu haver estat molts pocs dies a Barcelona, els més precisos pera adonar-se de que ja no estem als temps del Gil Blas y de que no acull al foraster al peu de la Fonda al somris de l'hostalera que pelava sota el portal l'oca grassa y deliciosa.

Ja no poden dir-se les coses dels romàntics de l'any 30, hem de posar de recó l'Espanya d'Alfred de Musset y de Theophil Gautier, perquè a Port-Bou no us esperen els «escopeteros» que escolaven les diligencies, ni el correu ab el seu vestit de color de tabaco y ple d'arabescs a l'esquina, y els seus pantalons puntejats de botons de filigrana, y les sandalies moreques y la faixa vermella que apreta sobre'l ventre les pistoles adamaçades.

El signore Gubello Mémoli, que així s'anomena el distingit periodista italià, ha

vist que Barcelona no és així que deien els romàntics y s'encara ab Alfred de Musset perquè trobava a Barcelona una andalouse au sein brun.

Barcelona! diu. Heus aquí la gran ciutat catalana estesa entre el mar y els turons escalonats suauement desde la cadena del Montserrat. Al lluny, en les aldures, sobre la montanya sagrada, apareix entre les ombres el monastir, la gran abadia benedictina que vegé l'invasió morisca y aont vingué en pelegrinatge el cavaller de Loyoia a depositar l'espera als peus de la Verge y a consagrar-li soldat de Crist.

Descriu la vista de Barcelona de dalt estant del Tibidabo, però diu que al contemplar-la no li venen al pensament idees d'alegria, sinó reflexions melancòliques y tristes, perquè sota d'aquella aparència fulgurant s'hi amaga el crane devorador d'una pregonia malaltia moral.

—Aquesta ciutat, diu, pateix l'absència total del sentiment de solidaritat nacional.

En el fons del meu cor—a pesar de totes les declaracions i les reticències mentals dels partits que la desgràcia no se sent indolentment junyida a la fortuna de Espanya i aspira a una autonomia que, lluny d'aprofitar, seria la seva ruïna. Aquesta boja aspiració no es el producte d'un afinat estudi de les propietats condicions de vida i d'un examen dels seus propis i legítims interessos, sinó que es fill d'una mena de rancúnia llargament reprimida i sempre viva, d'un menyspreu incensat i injust envers les ciutats germanes de les planes de Castella i de les valls regadiuques d'Aragó. El comparatisme no es, com se podria creure a primera vista, el càlcul d'un cervell mercantil, sinó un sentiment malvat d'ànimes depravades.

No es verosímil que un estranger parli així d'una ciutat que ha passat dos o tres dies d'una existència banal, corrent de l'una banda a l'altra per admirar els espectacles de la natura i les opulències pròpies de totes les ciutats modernes. Si aquest home parla així dels barcelonins ha d'esser perquè algun mal home li ha comunicat la seva teoria contra nosaltres.

Y heus aquí què mateix periodista roba qui es el malfeitor que així boica a Catalunya i als catalans, ab injuriant que han de córrer per fora d'Espanya. Això és lo que'm deia un periodista i poeta castellà que ja fa temps que viu a Barcelona.

Què deu esser aquest periodista poeta castellà? Entre tots els que viuen a Barcelona, no'n coneixem cap que reuneixi aquestes tres condicions. Y no obstant, aquest home deu existir, perquè sense el seguretat què'l periodista italià hauria format un altre concepte de la ciutat que no ha merescut cap mena d'agraïment d'aquest infelís que s'hi guanya la vida.

Aquest home deu esser un d'aquells que pateixen del fons i del ventall i que prenen la nostra salut per un estat de petulancia. Deu esser un d'aquells que espion qualsevol manifestació contrària a l'Estat per esbaltar dient què així se maltracta als castellans i se fa befa de la madra patria. Mireu lo que li fa dir aquest periodista al signore Gubello Mémoli.

—L'actitud de Catalunya davant del rest de la nació pot compararse a la conducta alerxa, de valència i desagraïment pròpia d'alguns fills de família que en altres terres fan fortuna, envers als propis pares i als propis germans que resten pobres. No hi ha res més digne de reprobar i de despreciar.

Després surt la vessalla contra la nostra llengua. Què li deu importar als italians tot el mal que pugui dir-se de la dolça llengua catalana? Això del dialecte s'usa com una mena de punxa impertinent, com expressió d'una vanitat malalta.

Però no existeixen, diu, les diferències de rassa, religió, tradicions, història, llengua, idealitat que són les fronteres ideals d'una nació i nació. Una semblança ab els francesos meridionals, i fins ab els lligurs què volnat i els seus caràcters de vida determinen, no treuen als catalans el caràcter espanyol que una unitat gloriolosa als sigles de la potència i de la victòria han fet ineluctable. L'US DE UN DIALECTE ENTRE GENOVES, PROVENÇALS I CASTELLANS QUE D'ABANS EL TEATRE I LES PUBLICACIONS DE LLIBRES I DIARIS I LA PROPAGANDA ORAL VOLDRIA ENLAIRAR ALS HONORS DE LLENGUA LITERARIA no es en veritat suficient per proclamar extrany als germans que parlen la melodiosa llengua de Cervantes.

Per lo vist, el periodista poeta castellà ha inventat una nova teoria per distingir una llengua de les seves variants o dialectes. Això és qüestió de pes. Una llengua pesa més quants que un dialecte. Fins ara se coneixien raons fonètiques, riqueses filològiques, arguments basats en la fecunditat literària. D'aquí endavant el suec, el noruec, el danès, el flamenc, no seran llengües perquè no reuneixen el pes mínim necessari. Cinc milions d'hommes no poden tenir una llengua pròpia, perquè ho pesen prou tonelades.

A l'acabament de l'article, el signore Mémoli fa unes observacions tan extranyes que no més podem creure-les filles d'una mala interpretació. És impossible què'l poeta periodista castellà hagi dit semblants incoherències.

—Les classes directores de Barcelona (la diferencia de les classes republicanes fortament integralistes) les classes directores de l'industria, del comerç i de la banca, se diuen nacionalistes. Y aquestes cometen l'error de tolerar i quasi excusar en els seus diaris la bogeria i la perversitat a que s'abandona de tant en tant, l'anarquia de les baixes capes ciutadanes. La raó es clara: què sab si aquell esclat de bestialitat humana no serà algun dia la palanca que descalsi l'edifici. Els moviments revolucionaris de l'any passat, que foren dels més ignominiosos que recorda la història tingueren, clarament caracter p'rou demagògic i plebeu. Fou una rebel·lió de la massa contra una guerra de expansió o que per tal se tenia. Els nacionalistes no s'hi ficaren. Però se feren còmplices de la canalla desenfrenada, callant quan havien d'aixecar més alta la veu de la protesta, consagrant ab un asentiment passiu la trista gesta quan més impetuosa era l'obligació d'oposar-se als que se posaven fora de la llei.

Si per cas el signore Gubello Mémoli no se n'ha entornat encara a Italia i ha de passar per Barcelona, el convidem a veure en molt pocs dies una ciutat i un poble que coneix. En aquesta casa hi trobarà amics que per a sortir a la defensa de la nostra desventurada patria, sabran parlar ab aquella honrada eloqüència que surt de l'exuberancia del cor. No ho volem que a Roma s'hi parli injustament de Catalunya quan per iniciativa d'un institut català acaba de crearse a la metròpoli italiana una Escola d'Alts Estudis.

De Teatre Català

L'Empresa del Teatre Principal ha contractat per la vinenta temporada a la gran actriu d'òpera Maria Morera, a la que tantes creacions d'una forta realitat, deu l'escena catalana.

També està escripturat pel mateix teatre distingit actor l'Alexandre Nolla.

La celebrada escriptora senyoreta Paloma Ventós, que firma ab el pseudònim Felip Palma, ha entregat a la Nova Empresa del Teatre Català, instal·lada en el Romea, un drama en un acte i dos

actes, del qual no tenim les millors referències.

Celebrem que l'aplaudida autora del drama «Isolats», confirmi una vegada més les seves grans aptituds per l'escena.

L'Empresa del Teatre Romea està tractant per contractar per la vinenta temporada, a la notable primera actriu catalana, donya Antonia Verdier.

Aquesta mateixa Empresa ha disposat que la segona estada de la temporada sigui una obra de nostre amic Ignasi Iglesias.

SPORTULA

Convé apuntar, encara que sia tot passat, un primer resultat d'aquesta ruptura ab el Vaticà, per la qual ens hom acostat a Europa: el rei es passat per París, encara que d'una manera improvisada, sense por a certes manifestacions. — Recordem que, aleshores dels funerals d'Eduard VII, aquest viatge va esser considerat impossible, i el rei va fer una curva gens dissimulada pera no atravesar París.

Un monarca, com a conseqüència de la pròpia irresponsabilitat, porta sempre la representació del moment en què se troba la seva nació. Algun dels seus ministres (per lo mareix que són responsables) portarà ineludiblement unit al seu nom l'infamia d'un acte o la taca d'un crim. El monarca, davant les multituds, respon més aviat a la situació present del poble que encarna i plastifica. Va a esser una bandera, un escut, un signe, una cosa; es crea més que s'espoua.

Però aquestes lliçons que les diverses actituds internacionals donen an els monarques no han d'esser desaprofitables per ells. Cal que en tots els actes de la vida d'un rei, aquest rei, abans de decidir-se, abans de posar una firma real, se preguntí: ¿Com acollirà el meu gest d'avui la plassa de la Concordia, Trafalgar-Square, la Piazza del Popolo? ¿Com atravessaria jo avui els Camps Elisis, Pica-dilly, el Corso? ¿Eure salutacions a la meua nacionalitat o entre invectives?—Y així, aquell gest tindria un no sé què de metropolità i d'universal, com si tota la terra lliberada firmés a la vora del monarca.

FOSFOR

De Cà la Ciutat

DE COM ELS ÚLTIMS SON ELS PRIMERS

Jo, humil cronista dels homes i de les coses del Municipi, inclino reverenciadament el meu cap davant la beatífica figura del doctor Janssens. Ja ho vaig preveure, un any enrera, quan prenia tot just possessió del seu càrrec de regidor, què'l metge de les Dames Roges, aquelles que costen cada mes un dur al senyor Serrallana—ens donaria grosses sorpreses ab les seves barbes de crist de guerdopria.

Y, veieu? ja hi som. Cert que ha costat bastant d'arribar-hi, però hi hem arribat al fi i al cap.

No comprene per què les fulles radicals no criden aquests dies pels carrers: «El fill prodig! El retorn del senyor Janssens a la ciutat! Y explicant el succeís, podríem, els literats de la Casa del Poble, buidar en ses quíntilles aquella trágica prosa que tant els caracteritza.

Per què ho s'ha d'enterrar el pobre lector d'aquella violència existent entre el senyor Janssens i els seus companys de majoria, que feia que cosa proposada per aquell, fos cosa que amés a l'algua? Per què ho s'ha de dir que don Ricard Janssens havia estat a punt d'abandonar la presidència de la Comissió de Governació, ja no podent resistir per més temps les intrigues i els desaires dels seus companys radicals? Per què no han d'enterrar-se els electors d'aquella frase lapidària pronunciada en un moment d'ensorgia pel trist doctor, referint-se an aquella presidència: «Aquest es lloc d'honor, si no m'hi volen que'm treguin, que jo no vull anar-hi»?

Seria curiós per als psicòlegs arribar a conèixer totes aquestes interioritats, així com altres detalls referents a la vida edilícia del doctor Janssens. Y es això, precisament, lo que hauríem d'esbombar aquests dies, les fulles radicals.

Hi ha hagut moments durant la regidoria del doctor, que les persones sentimentals han temut per la seva vida. Feia patir, pobre home. Els disgustos que ha rebut, han estat grossos. Allò era no tenir ànima.

Ningú recorda que mai cosa proposada pel doctor Janssens, hagi obtingut la totalitat dels vots jerroixos. Y en cambi, de casos al revés, l'història ne va plena. Sobre tot aquelles memorables sessions de pressuposts crua terribles. S'hi va contra el senyor Mir. Groc, afilant, tornava el doctor a fer des de la paraula. Defensava lo que ell creia de justícia i utilitat, però com si fos cosa convinguda, tocs a la una els radicals votaven en contra de lo que'l doctor defensava. El pobre senyor Janssens, sentat en una cadira de la taula dels secretaris, va acabar per no dir paraula, perquè l'home comprenia que no era pas persona grata als seus companys en radicalisme. Allí, ventilant el desengany, sols hi restaven uns quants homes de les minories, plens d'angoixa per les penes del president de Governació.

Tot ha canviat. Què us heu fet fums d'independència, desitjos de formar grup apart que fos fidel de la balansa de la moralitat i la justícia, fàstics per la colla de la gana, ànsies d'imposició davant de l'imperatori... què us heu fet?

Contra l'art, contra l'artesania, contra l'artesania, heu tingut d'esser vos el primer, el que creu abans l'últim. Com podria aquell exregidor sociòleg, filòsof i barbut, que's digné Valenti i Camp, escriure columnes de prosa atapeïda sobre el cas del Dr. Janssens, tot provant la realització de les profícies bíbliques, en l'any

ple camp dels cacarets i les poles de taronja.

Donava gust de veure... tothom se deia: «En Lerroux ho imposa, però tractantse d'un vot particular den Janssens, en Lerroux, perdrà.—Y aquesta vegada, el tothom va equivocarse.

El metge de les Dames Roges, que sab molt de música, perquè segons conten les cròniques, toca l'acordeon en les vetllades literàries-musicals de la Casa del Poble, defensà el seu vot particular i darrera d'ell, convinsent per la seva imponderable dialèctica van donar els vots tots els jerroixos. Y era de veure, com davant del parer emès sobre qüestions de música per en Nicolau, en Daniel i en Millet, s'aixecaven dirigits pel genial artista Viana, els Figueras, Gualons, Sans, Domènec, Herrero, Marcella, Santamaría, i dimes altres de primera magnitud del nostre cl artístic.

Doctor Janssens: permeteu que aquest cronista, del qual sabeu sobradament que no posa mai fel en ses paraules, s'incliní davant vostre, reverenciadament. Sou mereixedor de les més efusives felicitacions, car per un sol dia de vostra vida edilícia, vos tan acostumat a anar sempre a remolc de la majoria, heu pogut aconseguir, contra l'art i contra l'artesania catalana, que tota la majoria votés ab vos com un sol home!

JESUS AUBA

La protesta catòlica a Catalunya

El «Correo Catalán» anuncia un acte de protesta catòlica a Catalunya para el dia 28 d'aquest mes. No duu si serà una manifestació a Barcelona o una serie de aplcs forans, o de manifestacions arreu de Catalunya. Ell no fa més que l'afirmació de la protesta i fixar el dia. Els capellans se cuiden de fer de nunciis de la protesta i els bisbes de beneir als manifestants i fins de concedir dies de indulgència an aquells que més gent portin a les assemblees revolucio.

Abans que ningú, EL POBLE CATALÀ protesta de la suspensió catòlica de San Sebastián. Eren ciutadans imparats per la llei i encara que rebutessin la llibertat era dret seu l'usarla si així els hi placia. Després tots els periòdics liberals se playen del perjudicial autoritarisme den Canalejas. Si nosaltres vam venir a Espanya a defensar als catòlics de Basconia, també ho volem ensenyar an els propis anuiciats pel «Correo Catalán».

Tota aquesta agitació catòlica resulta perfectament innecessaria, perquè no hi ha relació entre la protesta i lo que la produeix, perquè no ataquen per res als catòlics, no hi ha per a què tots els rectors fassin de Pius Emiliats en la natura. Ells que són tan partidaris de la vella dialèctica, deuen comprendre que l'efecte d'esser proporcional a la causa i que resulta perfectament tantarisme predicar una creuada quan no hi ha cap sant sepulcre pera rescatar.

A què ve, doncs, tanta cridoria i a aquesta mobilitació de multituds que agitarà les terres catalanes? Si's tracta de l'exterminació d'un ideal, de la manifestació d'una opinió, tota la nostra neutralitat per als organitzadors i els assistents, però, tracta d'una campanya de violència, i la gent marxar a tall de tropa. Es una invitació a la guerra civil i no pas a la humanitat expressió de creences, fetat no per catòlics de bonafé, no per creients sentimentals, sinó per gent política, que agafa un pretext religiós pera intensificar, car les seves propagandes absolutistes. El catòlic se transforma en curli, i en lloc de pensar ab Déu, se pensa en què Espanya reuli un parell de sigles, començant la seva guerra de Frontera.

Els darrers telegrams senyalen un cert optimisme en les relacions de l'Estat ab el Vaticà. El papa sembla què's decideix a la conciliació i que la premsa romana s'apressa a manifestar que les diferències entre Madrid i Roma són més formals que substancials. Al final tot haurà restat el conte de les veves, havent-se barallat per coses abans sentides, xarxes que tot lo fet per en Canalejas en sentit anticlerical no val més que un curt article editorial i una protesta eclesiàstica preformulada. Y ara, que fins en el Vaticà baixa l'Esperit Sant en forma de sentit comú a inspirar al papa i al cardenal, els nostres catòlics se preparan a invadir ab soroll bebós sense fi, nostres carrers o les nostres montanyes.

Que diguin, francament, que volen fer maniobres i no pas exercicis de ciutadania i protestes religioses.

Informació política

Quina es la Còbia de l'Odí?

Ja fa alguns dies que «La Veu de Catalunya» ens tracta millor i ens es alça uniformitat de criteri, sinó mutu respecte pel criteri agut.

Però ahir sembla que'ns aplica allò de «La Còbia de l'Odí» i nosaltres recordem modestament que aquesta denominació sempre l'havia aplicada a la lliga de les dretes.

«En què quedem? La còbia de l'Odí són nosaltres o els de la coalició formada a l'entorn de la Defensa Social?»

«El Progreso» del diumenge fou denunciat per un article de don Antoni Heró, en el qual, segons sembla, el fiscal hi ha vist una apologia de l'atentat contra en Maurà.

Ho sentim.

Un monument an en Maceo

Retallam d'«El Bahart» diu: «El Govern de la República Cubana acaba de votar un crèdit de 100,000 duros o pera l'erectió d'un monument a l'honor del generalissim Antoni Maceo, d'aquell país, el nomenat individu de la Comissió encarregada de portar a terme l'indicada obra.

A nosaltres ens consta que la Comissió erectora veuria ab molta complacència que en el concurs pera la construcció del referit monument hi progressin part artistes catalans».

Festes i sports

Centre Autonomista de Dependents

Segueixen efectuant-se les parts del Campeonat de pilota a pala, cada diumenge, diumenge i divendres, organitzat per la secció de Sports i Excursions del C. O. de D. del C. i de la I, que després d'un interès entrells nombrosos socis de aquesta entitat.

En la junta general ordinària celebrada per dit Centre, s'acordà concedir a dita secció el següent autonomic, a conseqüència de qual acord la secció celebrarà també una junta general extraordinària el vinent diumenge, dia 11, a les deu de la nit.

pera l'aprovació del nou reglament i pera nomenar el que hagi de desempenyar el càrrec de vocal del Consell Directiu.

Concert

Aquesta nit, de nou a dotze, la banda del regiment de Vergara tocarà en el Palau el següent programa:

«El Mito, pas doble, Ruyra.
«Wiener Lebens», potpourri, Komzot.
«La noche de Reyes», fantasia, Serrallana.
«Cabalieria ligera», overture, Suppé.
«Anyoransa», sandana, Morera.
«Ole mi tierra», pas doble, López.

Contractes

La remenada orquestra «Els Montgrinos», les següents contractes a més de les anuals d'els passats:

Dies 9, a Girona.
Dies 10 i 11, a Besançon.
Dies 12, 13 i 14, a Agullana.
Dies 15, 16 i 17, a Torruella.
Dies 18, 19 i 20, a Girona.

Els excursionistes francesos

La caravana francesa de l'Associació pour l'avancement des Sciences, continuà en nostra ciutat rebent demostracions de simpatia en totes les visites que fa.

Acompanyats els excursionistes per guies urbans i interpretes, així com també per alguns individus de la Societat d'Atenció de Forasters, han visitat els principals monuments de nostra ciutat.

A més de la recepció que se'ls feu a la Casa de la Ciutat, el Consulat General de França i la Cambra de Comerç Francesa, n'organisaren també d'altres, com també la Societat d'Atenció de Forasters, en l'edifici de la qual foren rebuts els excursionistes per una comissió de dita societat, Entre'l senyor Ribó, de la Societat d'Atenció de Forasters i MML Desgrés i Guenet, de l'Associació pour l'avancement des Sciences, se varen crear paraules de mutua simpatia.

Els excursionistes han visitat, a més dels llocs que ja diguerem, les obres del Port, un vapor de la «flota Marítima», l'Universitat, l'Hospital Clínic, l'Observatori Fabra, etc., essent a tot arreu rebuts pels respectius directors i comentats atesos.

Els excursionistes retornaran a França avui.

Festes a Vallvidrera

Avansen ràpidament els treballs que se estan fent pera la festa major de Vallvidrera, havent-se començat a montar un envasat que per la seva novetat i gust artístic cridarà molt l'atenció i en el qual hi hauran grans batalles de confeti i serpents. També se farà un concurs de bombes aerostàtiques i concurs de belles infantils, ademés d'un concert al bosc i sardanes i balls de societat tots dies.

Tot fa esperar que serà gran la concurrència de forasters durant els dies de les festes.

DESDE TARRAGONA

En reunió que tingué lloc el propi passat diumenge la «Societat Tipogràfica», acordà en demostració de solidaritat, enviar una quantitat en metalls dels fons de la mateixa, als vagues minaires de Bilbao.

També acordà obrir una subscripció entre els socis, pera destinar-la al mateix fi. Sembla que hi ha algun cobrera sobre què reuaten sospites d'estar a sold dels jesuïtes, que no està conforme en què s'ajudi a un an aquells companys, perquè chan llenats sus fills i perquè són uns ganduls i uns pertorbadors.

Han llenat sus fills! Sembla mentida que hi hagi què s'atreveixi a parlar de aquesta manera, tractantse d'un cas de solidaritat humana que admira el món enter.

En quant a ganduls i pertorbadors sols cal saber que han pres paciència llargs anys treballant onze hores i que ab els tants dies com fa que dura la vaga, no han produït cap alborot.

Per tot arreu pot haver-hi un Judas, Bo es coneix.

El darrer número de «Catalunya Nova» està quasi per complet dedicat a la qüestió dels presis.

En magnífics articles i sens cap mena de passió, demostra que les presis a Tarragona no poden portar res de bo i són moltes malhaurades.

L'arxidia, començant sens dubte que havia donat un pas en fals, ha enviat oficial a totes les societats de la ciutat, demanant-los l'opinió, per desistir de l'empresa o tirlar aviat segons lo que aquelles contestin; però abunda molt la creencia de què's faran els presis tan cara que'l poble en massa digui que no's vol.

Ha sigut molt comentat i aplaudit el magnífic article den Pere Corominas titulat «Les ombres del Claustre», publicat en el número del diumenge de EL POBLE CATALA.

Tarragona es, sens dubte, potser, una de les poblacions que sab més la raó que té el senyor Corominas al parlar com parla en el seu magistral article.

Demà deuen arribar an aquesta ciutat uns quants alumnes de la Fundació Horaciana d'ensenyança de Barcelona.

Estaran aquí dos o tres dies i entre altres excursions ne faran una a l'Aqueduc romà d'Pont del Diable.

Sabem què's petits excursionistes seran obsequiats i p'ndirant per Tarragona, per particulars i que a més l'Ajuntament els hi farà present d'un bonic record de Tarragona.

Benvinguts!

(Tarragona, 8, 8-10.)

Pel treball intensiu

El benemèrit Centre Autonomista de Dependents continua la seva decidida campanya a favor d'aquesta reforma, tan ben acollida per tots els dependents i per la opinió pública.

La Secció permanent de Relació i Treball del Centre, creada gaire bé exclusivament pera organitzar i portar la campanya, prossegueix la seva tasca, havent requerit, com diguerem, de tots els socis del Centre llur concurs a la mateixa, cadascú segons els seus medis.

Y com sigui que la reforma per la seva importància requereix portar el convenciment a tothom dels seus beneficis, el medi més apropiat es el de les conferències pera explicar l'alcans i l'utilitat de la mateixa. Ja n'hem donat compte de diverses de dites conferències donades a l'estatge del Centre; avui, a les dites, hi hem d'afegir les que hi donen dissabte passat els senyors Rius i Morató, els quals ab gran competència desenvolupen els seus respectius temes, davant d'un nombrosissim auditori que les seguí ab gran interès.

Seguint la tanda, es probable què'n doni també una el soci Josep M.ª Feliu i Codina sobre un tema que constituirà un nou aspecte de la reforma. Y an ell segurament d'altres, puig l'entusiasme dels dependents es gran i cada dia ho veu con-

tribuir a crear atmòsfera a un remat cable reforma i a desfer els prejudicis que puguin constituir obstacle a l'implantació de la mateixa.

Mentres tant, la campanya ja va dotant fruits: cada dia la Junta de la Secció Permanent de Relació i Treball reb unes fulles firmades per dependents de llurs cases comercials mostrant la conformitat a l'instauració del treball intensiu i la llur adhesió a la campanya.

Botlletí del Treball

FI D'UN BOICOT

En la reunió celebrada diumenge pel Sindicat de l'Art d'Impressor, acordà dissoldre l'indemissió imposada pel Sindicat al propietari del diari «El Progreso» pera que fos aixecat el boicot desistint a dita publicació per haver trencat un representant de la mateixa les condicions de treball que regixen el ram de tipografia, en la forma següent:

100 pessetes per als presis per qüestions socials.
100 pessetes per als vagues de Bilbao.
100 pessetes per als metalúrgics vagues de la casa Rablons.
100 pessetes per als vagues de Gijón.
50 pessetes per al local que s'edificarà per al Centre Obrer.
Y 50 pessetes per al setmanari «Solidaridad Obrera».

ELS PINTORS

La Societat d'Obrers pintors i decoradors «La Nueva Semilla» celebrà reunió general extraordinària demà, diumenge, en son estatge.

VAGA SOLUCIONADA

Per fi ha quedat solucionada la vaga que fa vuit mesos venien sostenint els obrers de les premses que la Societat Foment d'Obrers i Construccions poseix a Caldes de Montbui.

La solució de la vaga la varen acordar els mateixos vagues, diumenge, en una reunió magna que celebraren. En ella varen decidir deixar en llibertat a tots els obrers pera tornar al treball, havent-hi fet ja molts el mateix diumenge.

Ha sigut, doncs, aquesta una vaga perduda pels obrers.

Les autoritats se mostraven molt satisfetes, no sols de la solució, sinó de què's incidents no hagin sovintejat gaire en el transcurs de la lluita.

MANRESA

En la reunió celebrada diumenge per la Societat de Picapedrers de Manresa i sos voltants, va prendre les següents acord:

Declarar existint la Societat de la qual formen part els oficials picapedrers de Manresa i Sant Fruitós de Bages, elegint en igual proporció als companys de les dues localitats, pera formar sa Junta Directiva.

Nomenar una comissió composta dels companys Rius, Garcia i Ferrer, pera personar a Sant Fruitós de Bages, el dia 15 d'entregues als mateixos, Joaquim Palacin, Joan Xandri i Josep Vancell, una demanda pel restabliment de la jornada de vuit hores, de conformitat ab lo disposat en la condició primera del contracte de treball firmat a Manresa el 16 de març de 1903 davant l'arxidia senyor Fies i Fals, recorrent a la Junta local de reformes socials d'aquesta ciutat en cas de que no's pugi en vigor aquella base.

Y ratificar l'acord d'adhesió a la Federació local de societats obreres de Manresa.

DECLARACIÓ D'UN BOICOT

La Societat de carpenters i descarregadors del port «La Murallina» en reunió celebrada el diumenge, acordà declarar el boicot a la «colla» de la casa consignatària de la senyora viuda de Sant Seama, puig dita senyora ha prohibit a sos treballadors ingressar a dita Societat.

Posat en vigor l'acord, el diumenge deixaren de concórrer ja al treball els individus pertencents a la societat «La Murallina», encarregats d'efectuar l'operació de descarrega en els molls.

Ahir continuà la vaga, sense produir-se incidents.

EL TRIBUNAL INDUSTRIAL

Baix la presidència del jutge del districte del Nord, don Vicens Santandreu, s'hi reuní ahir matí el tribunal industrial al Palau de Justícia, pera fallar en una demanda d'indemissió presentada per l'Obrer Llorens Rusca contra el patró Josep Playà.

Formaven el tribunal els vocals patrons don Josep Monagel i Nogué, don Josep Gasó i Martí, don Artur Galland, i els vocals obrers don Enric López, don Ramon Folch i don Josep Martí Baqué. Com a suplent hi havia l'Obrer Baldomer Lostau.

L'Obrer Llorens Rusca va p'ndre mal a un dit i haurà la cura fent grifit varies vegades per la Mutua d'accidents del treball pera rebre assistència facultativa i cobrar els mitjos jornals, segons la llei disposa; però en Rusca no hi va comprendre mai ni adue després d'haver sigut requerit notarialment.

En aquest assumpte hi entengué ja el jutge i el jutge decretà perdut el tret den Rusca al cobro per no haver comparegut a cap de les excitacions que la Mutua li va fer.

El tribunal industrial, per unanimitat, fallà no donant lloc a la demanda entaulada y quedant completament absolt el patró senyor Playà.

Defensava a l'Obrer Rusca l'advocat senyor Pinart i representava al patró el lletrat senyor Boixa.

DE LES VAGUES

Ahir estigué novament en el Govern civil una comissió d'O

TELEGRAMS Y TELEFONES

MADRID

LO QUE DIU LA PREMSA

LA "GACETA"

Publica les següents disposicions:
Real ordre disposant que's creïn en la sèrie B els documents tindrà de Duanes d'una pesseta núm. 26 i la factura especial per transport per cabotatge de carbó nacional i de 10 cèntims núm. 27 per la duplica del cabotatge per mar.
Altra real ordre prorrogant fins el 20 de l'actual el pla concedit per la real ordre de 4 de juliol darrer per l'elecció dels obrers que han d'esser pensionats en l'extranger.
Real ordre aprovant l'aparell de pagament, tipus 3 per a esser aplicat al comptador elèctric.
Altra disposant que se'nnunciï un concurs de projectes per la construcció del ferrocarril estratègic de Pamplona a Logroño per Estella.
També anuncia trobarse vagant en el Conservatori de Música i Declamació una plaça de professor numerant de l'ensenyament de piano.
Substitució d'elles, una per al 21 de setembre del trasllat de la correspondència de Caldes de Montbui a l'edifici del ram de Moyà, pel tipu anual de 1,389 pessetes.

LA "EPOCA"

Contestant a les manifestacions que ha fet el senyor Canalejas, diu:
"Des de ara, devem avançar una impressió, i és que les paraules del senyor Canalejas, l'any de moltes coses, ens fan concebre la esperança de que'l Govern, fassí una paràlisi, no en el camí del compliment dels seus compromisos, que això no tenim dret a pretendre, sinó en la conducta, tant en la conducció com en les paraules que ha produït al nostre judici, sense justificació suficient, durant els darrers 15 dies, més des del moment en què varen tancar les Cortes, i diem així perquè en el fons de les manifestacions del senyor Canalejas, creiem advertir certa preocupació respecte de la col·laboració mútua dels elements de Govern en la resolució dels problemes capitals de nostra política, i aquesta preocupació que considerem lleítima i que nosaltres varem sentir en son dia, fins al punt de que per faltarnos d'ins del Parlament fins per votar els crèdits de la campanya, va dimirir el Govern conservador; aquesta preocupació és penyor a del esperó de que'l senyor Canalejas no aspira, com ha pogut deduir-se de les seves paraules i de l'actitud del Govern, a governar, apostant exclusivament en les esquerres radicals i a rompre'n l'assos de la conveniència constitucional als demés elements monàrquics."
Si es així ho celebrem molt de debó. Nosaltres estem aquí estavem; pensem com pensem, i per a afirmar el principi d'autoritat, per a resoldre els problemes que afecten a tot el país, i que comptant amb tot el país demés resoltes, per a tot lo que sigui qüestió essencial de Govern, al seu costat ens tindrà lleial i desinteressadament, deixant per enter la gloria i responsabilitat de la seva conducció.
"No ha vist el senyor Canalejas la prova d'això en nostra actitud, en lo relatiu a la manifestació?"
"EL MUNDO."
"Diu als catòlics que's començà a estar inquiet, perquè després de tancar el Govern procedí a una caiguda gloriosa i als radicals l'única motiu que's queda per l'ensar a la lluita religiosa."
"ESPAÑA NUEVA."
Comentant els darrers successos de San Sebastián, diu:
"Ara ja veu quins han estat ab la seva intranquil·litat la vaga de Bilbao."
"El complet estava ben urdit."
"El Vaticà pot estar satisfet dels seus auxiliars."
"EL RADICAL."
Diu que no pot extranyar a ningú la intranquil·litat dels vaguistes de Bilbao, perquè a pesar de quantes negatives se'ns fan, hi hagué promeses en 1908, en el "Giralda", que han quedat incompletes per tots els Guberns que desde aquella data han passat pel poder.
Creu que'l Govern no pot mediar com amigable componedor després del seu error d'omplir de tropes la conca minera, cobrant als obrers entre les puntes de les banyetes i la paraula de la fam.
Insisteix en que'l capítol general d'aquella regió ha fracassat i demana que sigui rellevat immediatament.
ASSAMBLA REPUBLICANA
Anit va començar l'Assamblea republicana municipal, per tractar de la reforma de les bases i reorganització del partit.
L'Assamblea està dividida, sobre si procedeix o no a reformar les bases.
Aquesta nit seguiran les tasques d'aquesta Assamblea.

LA CATÀSTROFE DE MÀLAGA

Màlagà. — Hui ha hagut alguns detalls de la catàstrofe gorguejada a la fundició de Ojeda.
La dona que menava una carreta de bou, i que va morir prop del lloc de la catàstrofe, se deia Dolores Martín. Li va caure un lingot de ferro al cap, ocasionant-li la mort instantània.
L'explosió fou horribola.
En la fàbrica hi treballaven 50 obrers a l'ocurrir l'explosió.
Ha quedat destruïda la fàbrica i una caseta propera.
La ramaneia de la fàbrica, de 24 metres d'altura, va caure, causant destrossos en les cases veïnes.
La caldera que va explotar era de 50 cavalls.
Els morts són Dolores Martín i l'obrer Josep Ballesteros.
El pare del fabricant, Francisco Ojeda, de 90 anys, està gravement ferit.
També està ferida de gravetat una broadora, anomenada Elisa Monerri, que donava l'assaig a la fàbrica del fabricant. La deixebat també ha resultat amb una ferida al front.
Entre's ferits n'hi ha sis de gravetat. Un està agonitzant.
Les pèrdues se calculen en 20,000 duros.
Queden paralitzats 120 obrers.

LA RECAUDACIÓ

Ha manifestat el senyor Canalejas que ha celebrat una conferència amb el senyor Cobian, qui li ha dit que la recaudació en la darrera setmana ha tingut un excés com no se'n coneix d'altre.
El senyor Cobian ha demorat el seu viatge fins dins tres o quatre dies.

NOTES DONOSTIARRES

San Sebastián. — Tot el matí ha estat plouent copiosament.
La reina Cristina no ha sortit de Miramar.
A mitja dia ha pujat a complimentar al ministre d'Estat.
El senyor Ojeda ha conferenciat amb el senyor García Prieto.
Després de conferenciar, a Madrid, ab el que'l senyor Ojeda, el senyor Ojeda anirà a Alemanya a pendre uns aigües que li ha prescrit.
Quan els reis tornin de Anglaterra, vindran a San Sebastián, el president del Consell i el ministre de Foment.
El senyor Calbetón visitarà l'Exposició de Brusel·les el mes de setembre.
Ha complimentat a la reina marel marqués del Valldio.

TEMPORALS

Osca. — Ha descarregat una forta tempesta.
Ha durat tres hores.
El corru ha tingut de tornar a Jaca.
Als kilòmetres vuit i nou de la línia de Osca a Saragossa la via està interrompuda.
En alguns llocs l'aigua arriba a una altura de 8 metres.
S'han enviat brigades d'obres a reparar la via.
Estem sense correu de Barcelona i de Saragossa.
Pamplona. — Durant els darrers 48 hores han descarregat violents temporals en tota la província.
A la zona d'Estella han quedat destruïdes les collites de mongetes, pebrots i hortals.
Durant alguns dies estaran sospesos les feines del batre.
El capellà del cementiri mentre's estava a parlar per telèfon ha sofert una descàrrega elèctrica, que li ha produït lleugers cremats.
L'aparell ha quedat fos.

LO RECAUDAT PEL JULIOL

El total de la recaudació del Tresor en el mes de juliol prop-passat, excedeix en 3,988,384 pessetes a la obtinguda en igual període de l'any anterior.

EN MACIÀS DEL REAL

Se assegura que l'exauditor de Marina senyor Macià del Real ha acudit a la Sala de lo Contenciosos del Tribunal Suprem, apelant contra la sentència del Tribunal de honor que'l va separar del servei.
Com que'l Suprem s'ha declarat sempre incompetent per entendre en les sentències dels tribunals d'honor, no sembla dubiós el resultat de la instància de senyor Macià.

SENTENCIA APROVADA

El capítol general ha aprovat la sentència dictada pel Consell de guerra celebrat darrerament a Badajoz contra'l soldat Llàtzer Iglesias, que va agredir no a la guàrdia d'una a un cabo del regiment de Gravelinas.
En dita sentència se condemna al soldat Iglesias, a la pena de dotze anys i un dia de reclusió.

MOVIMENT DE TROPES

Probablement demà sortirà de San Sebastián cap a Alcalá el regiment de húsars de la Primosa i demà passat sortirà cap a Madrid el regiment d'infanteria de Saboya.
El de Wad-Ras continuará a Santander.

PREPARANT LA SOLUCIÓ

Bilbao. — En la sessió extraordinària de l'Ajuntament, presidida pel senyor Merino, l'arxibisbe digué que confiava en el ministre i va exposar el desitj de que se arribés a una prompta solució de la vaga.
El senyor Merino va felicitar als regidors i va dir que ratificava la promesa del senyor Canalejas de fer una llei per millorar la situació dels miners, afegint que's presentaria en la primera sessió que se celebrés a l'obreri Parlament.
Confia en que després de la concessió oferta pels patrons acabarà'l conflicte.
Se va concedir al senyor Merino un vot de gràcies.
Després de la sessió de l'Ajuntament el senyor Merino va rebre a una comissió d'obres.
En el saló de actes varen entrar 300 vaguistes, als qui va dirigir la paraula el regidor Perceguera.
Els va exposar el desitj del ministre i va donar compte de que existia una fórmula dels patrons, que's manté reservada.
Va demanar als obrers que nomenessin al comitè amb caràcter executiu per a resoldre'l conflicte.
El senyor Merino els va parlar dient que'l obrer realment un sacrifici estés i que totin al treball després de la concessió consegüent dels patrons i va insistir en que tinguessin confiança en la paraula del Govern.
Els patrons han visitat al senyor Merino per segona vegada, oferint rebre la jornada en mitja hora per l'agost o indemnitzar als obrers en 10 pessetes.
Se creu que avui quedarà solucionat el conflicte després dels dos mitings en que els obrers designaran el comitè ab poder suficients para pactar la solució.

PELS VAGUISTES

Els tipògrafs madrilenys han contribuït ab 2,000 pessetes a la subscripció en favor dels vaguistes de Bilbao.

PARLA EL PRESIDENT

El senyor Canalejas a les deu del matí ha arribat a Madrid, procedent d'Oso, marxant directament al ministeri de la Governació en el que ha permanescut tot el matí.
A mitja dia ha rebut als periodistes, comunicant-los que tenia bones impressions de la vaga de Bilbao i preguntant-los que fessin constar que la resolució se donarà al tacte i bona disposició observada per quants elements han intervingut en el conflicte, tant obrers com patrons, essent completament tancat la notícia telegràfica per alguns corresponents de que'l Govern pensava procedir contra'l patronat per trobar-se aquests en descobert ab la Hisenda.
Ha dit el senyor Canalejas que de totes parts d'Espanya reb constants excitacions para que acabí la vaga, i com que aquest és el propòsit del Govern, li ha dit al senyor Merino que permanecís a Bilbao tot el temps que sigui precis para arribar a una solució satisfactoria.
De Gijón i Santander també tenia el senyor Canalejas excel·lents impressions.
En aquest darrer punt creu que avui quedarà solucionada la vaga, tornant els obrers al treball en la única mina en que no's treballa.

EN LLIBERTAT

San Sebastián. — Han estat posats en llibertat tots els detinguts ab motiu dels successos del Centre Basc.

LO QUE DIU ENCANALEJAS

El senyor Canalejas ha manifestat que el senyor Ojeda ha arribat a San Sebastián celebrant una extensa conferència ab el ministre d'Estat.
Demà arribarà a Madrid el senyor Ojeda i conferenciarà ab el que'l senyor Ojeda.

DE SAN SEBASTIÁN

San Sebastián. — Per la publicació d'un article de don Dalmacio Iglesias, titulat "Tranquil·litat", ha sigut denunciat el "Correo de Guipúzcoa".
Al declarar davant el jutjat, don Josep M. Urquijo, se va declarar amic responsable del telegrama dirigit al president del Consell de ministres.
El governador civil ha conferenciat ab el fiscal del Suprem.
Proseguirán les diligències judicials pels passats successos.
Han prestat declaració alguns individus de la Junta catòlica.

MANIFESTACIONS DEN LATORRE

El senyor Latorre, subsecretari de Governació, ha manifestat que no gorrin cap novetat a províncies.
Ha donat compte de que a Gallarta i a Bilbao havien celebrat mitings els obrers miners otorgant plens poders a la Junta de vaguistes para tractar ab el ministre de la Governació respecte a la solució del conflicte.

EN BURELL

El senyor Burell ha marxat cap a Si-güenza.

TROPES DE MELILLA

Màlaga. — Ha desembarcat el regiment de cassadors de Chiclana, de tornada de Melilla.

UN TELEGRAMA DE L'ALDAVE

El general Aldave ha telegrafiat al senyor Canalejas dient que té la mà llesonada i sense moviment d'haver presat al desobediència els cavalls del seu cotxe en ocasió en que ell hi anava.

ELS REIS

Quan els reis tornin d'Anglaterra aniran a San Sebastián ont permaneciran fins a l'acabar l'estiu.

EN SOL I ORTEGA

Procedent de Barcelona ha arribat al senyor Sol i Ortega.
Ha conferenciat ab el senyor Canalejas, ignorant-se de lo que han tractat.
Ha marxat cap a San Sebastián, desde donde ont anirà a l'extranger.

UN DUEL

En la carretera de Cambandel s'han desafiats a pistola els periodistes Grijalva i Alvarez.
Aquest últim ha resultat ferit en el braç dret ab una ferida de promiscua reservat.

L'ARIAS MIRANDA

El senyor Arias Miranda ha marxat cap a Alcala ont permanecirà fins a finals de agost.

ELS FUNCIONARIS D'ADMINISTRACIÓ

Una nombrosa comissió de funcionaris d'Administració ha visitat al senyor Canalejas para entregarli una exposició en la qual se consignen diverses peticions de dits funcionaris.

MITING A BILBAO

Els miners vaguistes han celebrat avui l'anunciament miting al Frontó Euzkalduna.
El local ha quedat ple de gom a gom.
El miting ha resultat molt accidentat.
Tots els oradors han aconsellat que's designés una comissió para que's sentís gués ab una altra d'amos, a fi de solucionar la vaga.

En l'aparellatge ha exposat les ventajades que s'han obtingut de la vaga, afirmant que la comissió que's designés no podria si no pogués obtenir condicions favorables.
Els partidaris del nomenament de dita comissió s'han col·locat a la dreta del local i els contraris a l'esquerra.
Després d'un gran escàndol i en mitg de moltes protestes s'ha designat la comissió proposada pels elements interessats en centrar a tota costa una solució a la vaga.

NOVES DE SAN SEBASTIÁN

San Sebastián. — El senyor García Prieto ha dit que ignora en quina data vindrà el Nunci.
El fiscal del Suprem continuarà, durant diversos dies, a San Sebastián.
Avui ha conferenciat ab el governador.
Les autoritats judicials han continuat els seus treballs prenent declaració als detinguts que's van posant en llibertat.

EL MITING DE GALLARTA

En el miting celebrat pels obrers vaguistes de Gallarta s'ha acordat persistir en la vaga mentre no s'obtingui la disminució d'una hora en el jornal.

DE MARINA

El Ferrol. — Ha estat molt mal agilitada la disposició del senyor Arias Miranda que obliga als maquiners navals a examinar-se a Madrid en lloc de fer-ho al Ferrol, a Cadix i a Cartagena.
Se diu que s'adoptarà la mateixa resolució respecte als pilots.

LA BORSA

Des noves optimistes que's reben respecte a la vaga de Bilbao donant com a solució al conflicte, han produït una alsa en la Borsa.
L'interior comptat, ha guanyat vint cèntims; tantant a 8470 ab poques operacions, però mantenint-se ferm.
Els frances també tenen avui millor aspecte, quedant a 770 i havien encara tantat a més baixa, cosa que si una entitat bancària no n'hagués tingut de comprar una gran quantitat.

REUNIÓ MAGNA A BILBAO

La Diputació s'ha celebrat una reunió magna d'entitats convocada per la Cambra de Comerç.
Ha presidit el senyor Salazar, assistint-hi representants de quasi totes les entitats econòmiques i polítiques de Bilbao.
S'ha acordat expressar el desitj de veure acabat prompte'l conflicte, indicant la conveniència de que les parts intervinguessin dos àrbitres que ab el ministre de la Governació resolgués l'assumpte.

EN GARCIA PRIETO A MIRAMAR

San Sebastián. — Durant tot el matí ha estat plouent.
El senyor García Prieto ha pujat a Miramar donant compte a la reina de diversos notícies relatives al viatge dels reis d'Espanya a Anglaterra.

EL DUC DE MONTPEISIER

La premsa cubana s'ocupa extensament del següent assumpte.
El duc de Montpensier, estant el país en l'Havana fou visitat pels periodistes.
Entre altres coses li preguntaren quina opinió li mereixia el llibre de Weyler "Mi mando en Cuba".
El duc de Montpensier, segons "La Discusión", replicà aplicant al general Weyler un calificatiu que no podem reproduir.

DECLARACIONS DE L'OJEDA

San Sebastián. — El senyor Ojeda, interrogat pels periodistes, ha fet les següents declaracions:
He tornat a Espanya cridat pel Govern para ampliar les informacions respecte a la marxa de les negociacions ab el Vaticà.
Ignores si tornaré a Roma i no sé tampoc si les negociacions ab la Santa Seu tornaran a reanudar-se.
Res pot dir.
He estat sols un executor de les ordres del Govern ab el qual estic absolutament identificat.
Si quelcom tingués per dir el secret pertanyeria al Govern, no podent-hi jo fer públic.

EXTRANGER

DEL MARROC

Tànger. — Aquest matí ha estat conduït a Tànger un subjecte espanyol greument ferit per un tret dels marroquins, prop de Mghogha en la carretera de Tetuan.

Aquest ferit havia sortit la vigília ab altres quatre, tots cassadors.
De primer se varen volar per una quinzena de moros, els quals els hi demanaven les seves fusells de cassa i les municions.
Els espanyols al veure's menassats no tinguéren més remei que obeir i entregar els seus fusells.
En el moment en que tres cassadors fugien se sentí una detonació.
Un espanyol fou ferit.

La policia extranjerana acudí en son auxili i el conduí a Tànger, essent traslladat a l'hospital espanyol.
S'ha obert una enquesta.

ELS RETIRS OBRERS A GINEBRA

Ginebra. — La llei sobre's retirs de la voltes votada per la immensa majoria del Gran Consell i combatuda per nombrosos adversaris, ha estat sotmesa a un referèndum popular, demanat per més de sis mil firmants.
La votació popular d'ahir donà per resultat el reforç de la llei per 9,000 vots contra 2,500, però's adversaris de la llei han rebutjat el text, segons s'ha desfermat, no el principi en el qual s'informa la llei agim per la gran majoria dels votants.

Una de les principals raons que semblen haver determinat al poble ginebrí, és que'l projecte suposava noves despeses per l'Estat en desproporció ab els resultats que se'n podien esperar.

EL CONGRÉS DE L'ENSENYANSA PRIMARIA

París. — En la darrera sessió del Congrés d'Instrucció primària s'han adoptat les següents proposicions:
La missió del mestre no deu estar supeditada cap dogma i sols deu tenir per base'l principi de la ciència.
Els mestres tenen de fer estudis més generals i més completats que'l que han fet fins ara.

Els estudis deuen correspondre al programa del modern humanisme.
L'exercici de la carrera no deu ferse abans dels 21 anys.
Cada adolescent té d'aprendre una professió d'acord ab les seves aptituds.
La part pràctica d'aquesta ensenyansa no's donarà en perjudici de l'educació cívica i social.

En les regions agrícoles, aquesta ensenyansa complementària se podrà donar durant el semestre d'hivern.
Les fundacions lègues post-escolars són necessàries para reformat i desenvolupar l'educació de l'escola primària pública.

ESpanya i EL VATICÀ

París. — El "Echo", de París, publica notícies de Viena donant compte de que la reina Cristina ha sol·licitat de l'emperador francisc Josep que intervingui prop del papa en sentit conciliador.

Segons aquesta versió, que no està confirmada, l'acutur intranquil·litat que suposaria el fet de haver adoptat el Vaticà oberta a l'influència del sobirà de Àustria.

El mateix diari publica les declaracions fetes a un redactor de dit periòdic pel senyor García Prieto, en les quals s'afirma que'l Govern no ha tingut mai el propòsit d'arribar a una ruptura ab Roma.

Alegreix el senyor García Prieto, segons el mencionat periòdic, que'l Gabinet de Madrid discutirà legalment totes les qüestions litigioses, entre elles la disminució del nombre de congregacions religioses, sempre que'l pontífex accepti com inamalgable la llei del escàndol.

Sols tenim en desitj, sembla haver dit el ministre d'Estat espanyol, este convenciut de que no voldrà eternisar aquesta situació.

Acabà insistint en que'l Govern espanyol no desitja la separació.

TERRIBLE CICLO

París. — El "Paris Journal", publica notícies d'Odessa donant compte de que un violent ciclò ha devastat l'istme de Perekop en un període de vint kilòmetres quadrats destruint tot.

Hi han hagut algunes desgracies personals.

UNA OPINIÓ

París. — "Le Journal des Débats" diu que l'haver transcorregut el diumenge sense passar res anormal ha sigut un èxit per al senyor Canalejas.

Espera que la Santa Seu, considerant que s'ha enrobustit la situació Canalejas, reprenrà les negociacions ab el Gabinet de Madrid, ab esperit conciliador.

LA REVOLUCIÓ DE NICARAGUA

Bluefields. — El general Mena anuncia que'l seu exercit, manat pels generals Mons i Saenz, s'han apoderat de San Ubaldo, prop del lloc de Nicaragua.

Els revolucionaris se han apoderat de grans quantitats de provisions, fusells i municions.
Han sofert escasses pèrdues.

L'HISENDA ARGENTINA

Buenos Aires. — El ministre d'Hisenda ha enviat a la Cambra un missatge que acompanya'l projecte de llei present en vigor para l'exercici de 1911 el pressupost de 1910.

Els gastos se calculen en 265,483,000 piastres paper.

Els ingressos se calculen en piastres 267,038,000 paper.

El missatge que acompanya'l projecte demostra que les importacions en 1908 varen alçar-se a 279,972,738 piastres or, i en 1909 varen arribar a 302,756,095.

Les exportacions en 1908 varen pujar a 366,005,341 piastres or i en 1909 a 397,350,528.

Els ingressos de Duanes varen arribar en 1908 a 60,180,068 piastres or i en 1909 a 65,290,437, calculant-se para 1910 una suma superior.

El total de comerç d'exportació i importació en 1909 passa de tres mil milions i mitg de francs.

COMBINACIÓ DIPLOMÀTICA

Lisboa. — Els diaris d'aquesta capital diuen que es possible que'l ministre de Portugal a Madrid, senyor Tovar, passi a l'embaixada de Portugal al Vaticà, essent nomenat ministre de Portugal a Madrid el senyor Souza Rosa, i para igual càrreg a París el senyor Arroyo.

EN LLIBERTAT

Petersburg. — L'emperador ha decretat la llibertat de M. Gourschikov, president de la Duma, que sofria presó per un desafió que va venir a conseqüència d'un incident parlamentari.

ACCIDENT EN AERIOPLA

París. — Els tinentes Crosinier i Jost, que varen sortir ahir, a darrera hora de la tarda, de Caen, dirigint-se a Vincennes, varen sofrir una epauve en el motor i, a l'internar l'aeroplant, l'aparell se va capbussar, causant de regular alçada i sofrint averies d'importància.

En Crosinier va resultar a l'acció de la imprecisa i una ferida al genoll.

En Jost va resultar llesat.

FESTA D'ALACIÓ

Troyes. — Els aviadors Lindbergh, Liegumet, Aubrun i Lebranc han sortit a les 5.14, 5.33 i 5.40 cap a Nancy.

La sortida de Weymann i en Mamet s'ha retrasat per lleugeres averies en els aparells.

Nancy. — A les vuit han arribat al camp d'aviació, procedents de Troyes, els avions d'Aubrun i Lebranc.

ADHESIÓ ALS MINAIRES BILBAINS

Brusel·les. — El Congrés internacional de miners ha votat una resolució enviant la expressió de la seva més viva simpatia als miners vaguistes de Bilbao i fent vots pel triomf de les seves reivindicacions.

ELS REIS D'ESpanya

Londres. — Els reis d'Espanya han marxat a un castell particular, la illa de Wighit, ont passaran alguns dies.

LO QUE DIU EL "TIMES"

Londres. — El "Times" parlant de la qüestió religiosa a Espanya, diu que la gran massa dels espanyols apoya al senyor Canalejas reconeixent que alguns de les actituds adoptades per l'Església són susceptibles de defensa i volen que l'Església procedeixi ab més miraments.

Alegreix el diari londinenc que espera que'l Vaticà comprengui la gravetat de l'actitut que ha adoptat i tingui en compte lo molt que guanyaria l'Església com poder espiritual si no volgués sortir-se del seu cercle d'acció.

UNA CARTA DE DON JAUME

París. — Don Jaime ha escrit a la "Nova Premsa" de Viena declarant que no té notícies de que Francisco Josep hagi desautorat la conducció que segueix ab motiu dels assumptes d'Espanya, ja que ningú pot reprovar la seva conducció, puig ha estat correcta.

